

NENUVERTINKIM SAVO TAUTOS TALENTU

Kun. Pr. Gavéno žodis Spaudos Dienos proga.

Vytautas Zubas, "Laiškų Lietuviams" premijuotam straipsny nagrinėdamas **KAS PADEDA IR KAS KENKIA IŠLIKTI LIETUVIŠKAJAI IŠEIVIJAI**, prieina išvados, kad pagrindiniai tautinio atsparumo ramsčiai yra **TRADICIJOS, SAVITA KULTŪRA** ir **TAUTOS CHARAKTERIS**.

Neragrinėdami jų nei vieno, norim čia tik pabrėžti vieną lietuvių charakterio žymę, būtent laikyti pranašesniais kitus, vertinti daugiau kas svetima. Dažnai tatai laikom 'lietuvišku kuklumu', kuris iš tikrųjų yra tik jsišaknijęs **MENKAVERTIŠKUMO** pajautimas. O prieš jį nusistačiusi ir šios dienos Evangelija.

Negalim čia ieškoti viso to šaknų, nei giliai įžvelgti viso to pasekmes. O norim — priešingai — iškelti savo ir mūsų tautos vertingumą. Ir tai ne tuščiam išdidumui ugdyti, o tiktai skatinti tinkamai panaudoti tuos talentus, už kuriuos turim duoti atskaitomybę — prieš Dievą ir prieš žmones.

Tai ką mes nuvertinam, kai, priešingai, turėtum iškelti?

I. Pirmiausia **KALBA** — Kam reikia tos lietuvių kalbos? Ką ji man duos? Iš jos duonos nevalgysiu. Vokiečių, anglų kalba... tai kas kita... Ir taip mes nuvertinam lietuvių kalbą (ar jos nevertinam). Ir kokios pasekmės? Jos nevertina mūsų vaikai, jaunimas — ir lietuvių kalba pas mus miršta.

Gi tuo tarpu pažvelkim, kaip kiti mūsų kalbą vertina, kad nors kiek galėtum įsisamoninti, kokį brangų talentą mes metam lauk, ar užkasam žemėj. Čia, aišku, tik keli išsireiškimai:

Prof. Fordas, amerikietis: Indoeuropiečių kalbų studijozui lietuvių kalba yra būtinybė. Kiekvienas, kuris tik yra įsiklausęs lietuvių kalbą sutinka, kad tai gražiausia kalba.

Prof. Sennas, šveicaras: Lietuviai gali teisingai didžiuotis savo kalba.

Prof. Pei, anglas, Kalbos istorijoj: Iš visų modernių kalbų artimiausia pirminei indoeuropiečių kalbai yra lietuvių kalba.

Prof. Hit, vokiečių: Be abejonės lietuvių kalba yra seniausia ir mažiausiai pakitusi iš indoeuropiečių kalbų.

Prof. Dwight, amerikietis: Lietuvių kalba turi labai didelės reikšmės kalbininkui. Ji savo formomis yra seniausia iš visų dabar esančių pasauly kalbų.

Dr. Thurston amerikietis: Lietuvių kalba, kaip tas senas balto marmuro paminklas, stovi ir dabar nenustojęs savo blizgesio po daugelio šimtmečių žmogaus ilgos istorijos.

Prof. Reclus, prancūzas: Jei vertė tautos žmonijoj būtų matuojama jos kalbos grožiu, tai žemaičiai ir lietuviai būtų pirmoj eilėj tarp Europos gyventojų.

Prof. Skioeld, švedų kalbininkas: Lietuvių kalba yra pati seniausia iš visų pasauly gyvųjų kalbų.

Prof. Lathan, anglas: Lietuvių kalba etnologų akims yra reikšmingiausia kalba Europoj.

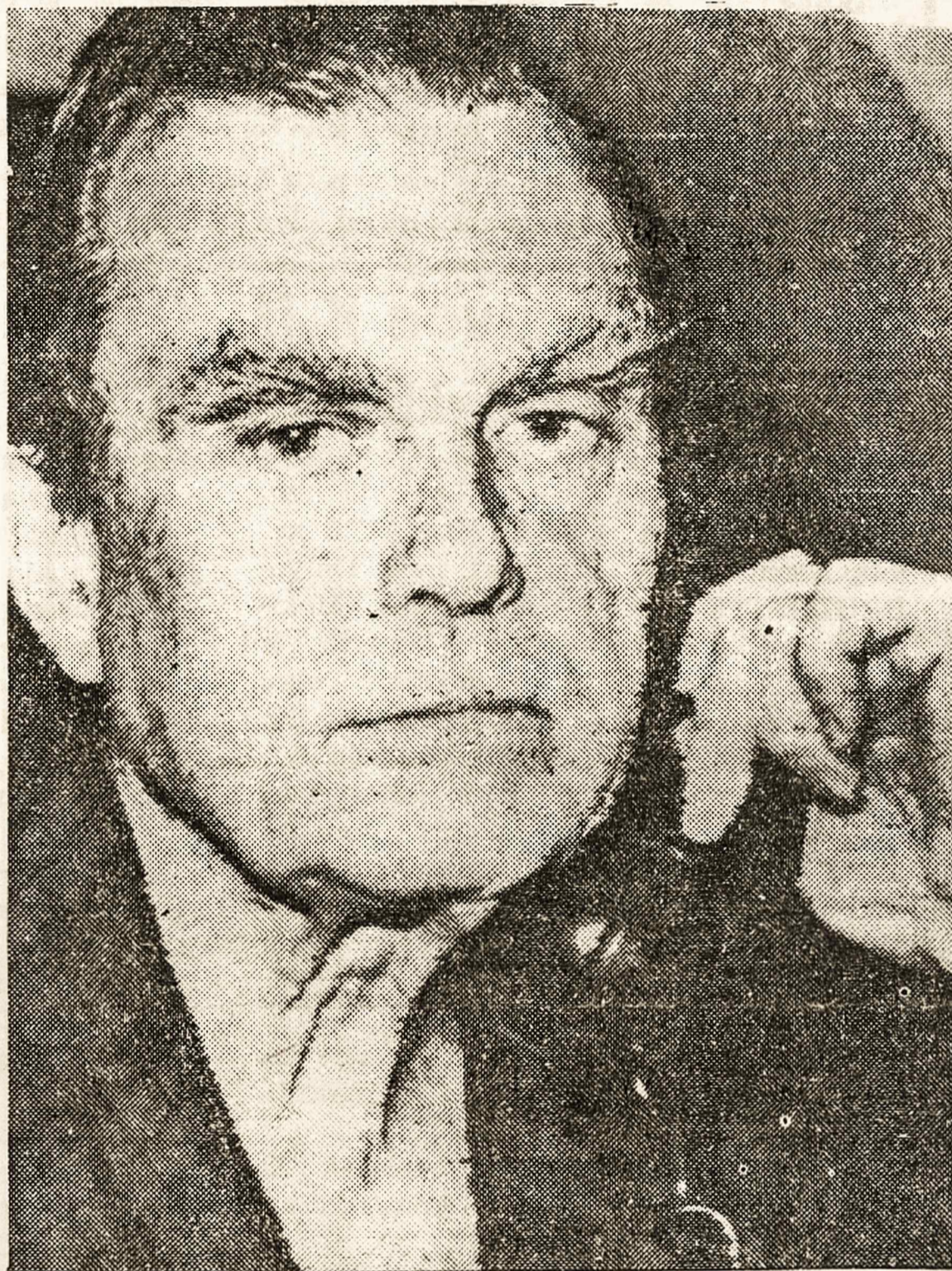
Harrison, anglas: Visi užsienio mokslininkai sutartinai pripažįsta didelį grožį ir turtingumą lietuvių kalbos.

Prof. Lavoix, prancūzas: Savo senumu lietuvių kalba stebina kalbininkus, kurie ją laiko indoeuropiečių kalbų pradiniu kamienu.

Prof. Pederson, anglas: Senumo atžvilgiu nei viena iš gyvųjų indoeuropiečių kalbų negali susilyginti su lietuvių kalba.

SPAUDOS MĖNUO

SKAITYK IR PLATINK "MŪSŲ LIETUVĄ"

ČESLOVAS MIŁOSZ — MILAŠIUS

PIRMASIS LIETUVIS NOBELIO LAUREATAS

Kalbama — ir daug kas kalbės — apie šį lig šiol mažai pažįstamą, šiandien Nobelio laureatą, poetą Česlovą Miłosz—Milašį, gyvenantį JAV-bėse.

Gimęs Lietuvoj 1911 m.. studijavo Vilniaus universitete. Senos lietuvių giminės palikuonis, kurioj pirmą kartą (lietuviškos) liaudies tradicijos sugyveno su sudėtingu istoriniu palikimu (junginys Lietuvos su Lenkija), Vilniui patekus po visiška lenkų valdžia, ir jis, kaip daugelis mūsų didikų ir intelektualų, pasivedė lenkų įtakai, ar bent lenkų kalbai. (nukelta į 3-čią psl.)

Ir kitas anglas, prof. Potter, 1950 m. išleido knygą apie anglų kalbą, kuri tapo visų kalbas studijuojančių nepamainomu vadovu ir susilaukė 17 laidų. Įvade jis tarp kita ko taip išsireiškia: Galima sakyti, kad anglų kalbos senoviniai šaltiniai siekia Lietuvą. Tą viduramžinę Lietuvą, kuri ištikrųjų užėmė plotą nuo Baltijos jūros, per Ukrainą iki Dniepro žemupio. Neabejotinai galima teigti, kad iš visų gyvųjų Europos kalbų lietuvių kalba yra archaiškiausia, ištikimiausiai išsaugojusi primityvias indoeuropiečių kalbos formas. — Ir primena, kaip Prahos un-to kalbų profesorius, Augustas Šleicheris (— 1864 m.) praleisdavo savo atostogas besikalbėdamas su lietuviais ūkininkais, besimokydamas jų kalbos ir dainų. (nukelta į 3-čią psl.)

SEMÁNARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124
 São Paulo - Brasil Caixa Postal. 44 21 - CEP 01000
 Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
 Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$.500.00 Atskiro numerio kaina Cr.10.00
 Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 20 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol. Į tolimus kraštus 30 Dol.
 GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00 Vieno Numero GARBĖS LEIDĖJAS Cr.1.500,00
 Užuojaustas, Sveikinimai ir Skelbimai (Anuncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr.50.00
 Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.
 Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
 Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leideju nuomonę.
 Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

Iš Lietuvos K.B. Kronikos Nr. 42

Tarybinėje mokykloje

Prienai. 1979 m. Prienu I-je vid. mokykloje auklėtoja AMBRAŽIŪNAITĖ ketė kartą vertė VIII kl. mok. Dalytę BRUZGAITĖ stoti į komjaunimą. Mokinukė drąsiai pasipriešino: „Nenoriu ir nestosi!“ Spalio 13 d. mokykloje tėvų susirinkime auklėtoja pradėjo tardyti Dalytės motiną, kodėl mergaitė nestojanti į komjaunimą. Nors jos dukterė labai gerai besimokanti, tačiau jei nebus komjaunuole, teksią parašyti charakteristiką, kad politiškai nesubrendusi ir jį neįstojanti į jokią aukštąją mokyklą.

Motina auklėtojai AMBRAŽIŪNAITEI užtikrino: „Man tik svarbu, kad dukterė gerai mokytusi, o komjaunimas — paskutinėje vietoje“.

Sekmą dieną auklėtoja sutikusi D. BRUZGAITĖ liepė stoti į komjaunimą, nes esą jau motina leidusi.

Tarybiniai pedagogai namiausia sąžine naudojami apgaulė, kad tik jų klasė būtų 100 proc. komjaunuoliška.

1979 m. spalio 18 d. Prienu I-sios vid. mokyklos mokyto. VAIŠNORIENĖ kamantinėjo Vc klasės mokinę Jolantą URBŠAITĖ, kodėl ji einanti į bažnyčią, kas ją ragina, ką kunigai kalba per pamokslus ir t. t. Be to, mokytoja griežčiausiai draudė mokinėi eiti į bažnyčią.

Prienu II-os vid. mokyklos mokyto. STANKEVIČIENĖ spalio 31 d. pasikvietė VIII kl. auklėtinę Aldutę ČERNEVIČIŪTĖ ir įspėjo, — jeigu mokinė ir toliau eisianti į bažnyčią, ją perduosianti mokytojų tarybai. Mergaitė grasinimo nepabūgo. Lapkričio 13 d. per geografijos pamoką mokytoja STANKEVIČIENĖ visai kla-

sei ėmė kalbėti: „Viena klasės mergaitė eina į bažnyčią ir gieda bažnytiniam chore. Ji mane apskundė kunigui, o tas per pamokslą mane apšmeižė... Aš niekada nesakau, kad negalima eiti į bažnyčią. Jei esi tokia nesąmoninga — eik, o manęs nekabink. Kaip tu dabar per išpažintį pasisakysi mane apšmeižusi?“

Mokiniai stebisi mokyto. STANKEVIČIENĖS „sąžiningumas“: spalio 31 d. Aldutę gaudino, o dabar visos klasės akivaizdoje išdirįta išsiginti savo žodžiu!..

1978 m. Prienu II-os vid. m-los VIIa kl. mokyto. Linutei BANYTEI auklėtoja NATKEVIČIENĖ išvedė patenkintamą elgesio pažymį už tai, kad gegužės 7 d., sekmadienį, neatėjo į mokyklą, o buvo bažnyčioje (sekmadienis buvo padaryta mokslo diena).

1979 m. spalio 31 d. Prienu II-os vid. m-los direktorius MICKUS per fizinio lavinimo pamoką pasikvietė X klasės mok. Aldoną GUDAITĮ ir klausinėjo:

— Kur baigęs vidurinę mokyklą ruošiesi stoti? Ar visi tavo broliai tikintys? Ar tiesa, kad tu su savo broliu giedi bažnytiniam chore?

— Taip, — drąsiai patvirtino Aldona.

Po to direktorius ėmė grasinti:

— Jums tai nieko nebus, bet turės atsisakyti tie, kurie daro repeticijas — kunigas ar vargonininkas. Ateistinėje knygotėje rašoma, kad patarnauti bažnyčioje ir giedoti chore nepilnamečiams negalima ir už tokius nepilnamečius baudžiami vyresnieji.

Mokyklos direktorius nežino, jog ateistinė knygelė — tai ne įstatymas! O žmonės gali būti baudžiami tik remiantis įstatymais.

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

Nijolė SADŪNAITĖ, atlikusi bausmę ir tremtį, savo kančia išgarsinusi Lietuvą visame pasaulyje, grįžo į Lietuvą ir apsigyveno pas brolių Kaune.

DISIDENTAI KRITIKUOJA LENKIJOS ŠVIETIMĄ

Keletas žymiųjų disidentiškų Lenkijos mokslo žmonių paskelbė viešą laišką mokytojams, atkreipdami dėmesį į jų atsakomybę auklėjant jaunus žmones.

Laiške kritikuojama mokyklų reforma, pagal kurią kaimuose buvo uždaryta tūkstančiai mokyklų. Pasisakoma prieš pastangas net tiksliusius mokslus nudažyti partiškai, prieš siaurą marksizmą vadoveliuose, prieš ypač didelį šališkumą dėstant šių laikų istoriją — prieš jos klastojimą, kuris nuetinas iki kraštutinumo.

Didelė tyla supanti Lenkijos - Sov. Sąjungos santykius. Visas tas slaptumas tik pabloginąs reikalus. Neužmirštinas esąs ir žydų vaidmuo Lenkijos kultūrai. Mokyklose neteislingai esąs nušviečiamas katalikų Bažnyčios ir Europos kultūros vaidmuo.

ESCOLA
DE INGLÊS
LIVERPOOL
LTDA.

Diretor: Dr. Vitor Sukis
Prof. Lidia Rubliauskas Sukis
Atendimento após às 13:00 Hs.

INGLÊS: Para crianças e adultos
a partir de 5 anos

Av.D.Pedro II, 2029 - Sto. André
Fone: 440-5026

ESCOLA SOFIA

COSTURA E MODELAGEM

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Rua da Graça, 381 - Casa 6 - Fone 220-8319

Bom Retiro

NENUVERTINKIM SAVO TAUTOS TALENTU

Šios dalies užbaigai galima panaudoti prof. Thurston, amerikiečio, apgailestavimą ir įvertinimą: Šiandien pasaulis būtų turtingesnis, jei būtų laisva Lietuva ir laisva jos taip sena ir kalbotyroj taip svarbi kalba.

Bet, žiūrėkim, kokia liūdna (ir gédinga) išvada: Mes džiaugiamės ir didžiuojamės, kad lietuvių kalba dėstoma un-tuose ir jos mokosi svetimtaučiai, o tuo tarpu pas mus, didžiausioj lietuvių kolonijoj, merdi ir, atrodo, miršta ir ta kuklutė, vienintelė lietuviška mokyklėlė. Ar ne liūdna? Ar ne gėda? Ir kokia atsakomybė. Ir kokios pasekmės? Ir kas beskaitys tą laikraštį, jei lietuviai – lietuvių vaikai – nemokės savo tėvų bei senelių kalbos?

II. Antras dalykas, kurio neįvertinam, tai **MŪSŲ TAUTOS KANKINIAI**. Jų neįvertinam, nepažįstam, nesistengiam kitus su jais supažindinti.

O kaip juos vertina kiti?

Italai, prancūzai, vokiečiai, anglai, amerikiečiai skaito LKB Kroniką ir jaudinasi.

– Gelbėkim Nijolę Sadūnaite – šaukia vokiečiai.. Gelbėkim kankinamą Lietuvą!

– Eroi, didvyriai! – šaukia italų kardinolas Antonio Samorė.

– Heróicos lituanos. – šaukia ir Brazilijoj **VOZ DOS MÁRTIRES** biuletenis. Ir jieško priemonių jiems gelbėti, jiems padėti.

– Šiaurės Amerikoj senatoriai organizuoja rinkimą parašų Nijolei išlaisvinti.

– Vokietijoj viena mokykla vieną klasę pavadino Nijolės vardu. Ir mokiniai už ją meldžiasi, jai rašo, jai siunčia siuntinių.

– Nijole, mes esam su tavimi, – jai rašo vieno Italijos licejaus mokiniai.

– Ealinge, netoli Londono, Anglijoj, parapiečiai ir mokiniai labai nudžiugo, gavę žinią, kad Nijolė iš stovyklos paleista, nors dar trejus metus turi pasilikti tremtyje. Juk jie tiek už ją meldėsi.

Visa tai iškėlė ir iššaukė **SPAUDA** – tas lietuviško pagrindžio žodis, kuris dauginamas rašomąja mašinėle ir mums nežinomu būdu pasiekia laisvąjį pasaulį. Pasaulis sužino. Žmonės skaito LKB Kroniką. Gal daugiau negu mes.

Kam visa tai pasakoju? Ar tik tuščia propaganda? Ir, gal sakysit, visai išėjau iš temos?

Ne. Visa tai atremta į teologinius pagrindus.

– Yra vienas Dievo įsakymas, kuris sako: Nežudyk.

Nužudoma ar vienu smūgiu, ar marinant badu, ar iš lėto nunuodijant.

Ar mes lėtai nežudom savo tautos, pav. išstumdami iš apyvartos tą taip brangią ir svarbią lietuvių kalbą (**svarbią, kaip matém, ne tik mums, lietuviams, o visam kultūringam pasauliui?**.)

– Kitas Dievo įsakymas įsako: Gerbk savo tėvą ir motiną. – Šiuo įsako ne tik pagarboj laikyti savo tėvus, bet ir jiems padėti, reikalui esant juos gelbėti. Ir tokioj pagarboj laikyti ne tik tėvus, o ir jų žemę – tėvynę.

Ar čia mes nenusikalstam, leisdami, kaip matém, daugiau kitiems vertinti lietuviškus reikalus bei kitiems ginti lietuvių teises, patys mažiau tuo besirūpindami?

Taigi, grįžkim prie pradžios. Pats Dievas įsako branginti ir vertinti Dievo duotus talentus, šiuo atveju mūsų kalbos istorijos lobyną. Meskim šalin tą menkavertiškumo jausmą, o branginkim ir vertinkim tai, kas tikrai yra brangu, šiuo atveju savo tėvynę, savo tėvų kalbą, na, ir savo laikraštį.

ČESLOVAS MIŁOSZ – MILAŠIUS

Betgi "pirmas lietuvis premijuotas Nobelio premija", pastebi O Estado de São Paulo", šiai premijai kandidatas jau nuo daugel metų". Bet, kadangi atsisakęs raudonosios politikos ir apleidęs Lenkiją kaip tremtinys, jo veikalų leidimas buvo sustabdytas Lenkijoj, o išleistos knygos konfiskuotos – ir jis liko pažįstamas tik tarp kelių lenkų moderniosios literatūros kritikų.

Su vienu O Estado išsireiškimu bei apibūdinimu negalim niekaip sutikti – ir jam griežtai prieštaraujam. Dienraštis teigia: "Lenkija, Prancūzija, Jungtinės Amerikos Valstybės – tai kraštai, kurie atžymėjo jo literatūrinę veiklą. Lietuva – tai kraštas, įspaudęs galias žymes jo gyvenime, nors ji jau daugiau nebeegzistuoja". Tai netiesa. Lietuva, nors ir svetimųjų užgrobtą, ji gyva kiekvieno lietuvių širdyje ir mintyje. Mes už jos gyvybę kovojam. Iresam pasiryžę reikalui esant, net ir savo gyvybę atiduoti, kar tik Lietuva išliktų gyva. Ir ji išliks gyva. Kol bus gyvas nors vienas karštas patriotas lietuvis, Lietuva egzistuos. Lietuva nuo amžių išmoko kentėti. Ji ir iš pelenų atsikels gyva.

Tiesa, ką pabrėžia Stocholmo Akademija: "Šita šalis ir jos kultūra, ir didžiausia jos gyventojų dalis, jau neegzistuoja. Teroras ir genocidas, karas ir vėliau Stalino tironija, juos išrovė iš jų žemės žiauriausiom sąlygom, kurios perviršija visa tai, ką Lenkija ir Pabaltijo kraštai pernešė anksčiau". Tačiau, tvirtai kartojam, Lietuva gyva. Gyva lietuvių širdy. Gyva savo gyvybės valia ir dvasia. Gyva ir dėl to, kad daugelis valstybių visiškai nepripažįsta neteisėto ir tik laikino Lietuvos užgrobimo Juk ir tironai neamžini. O amžinas žmogaus laisvės troškimas, ir teisė į tą laisvę.

Kun. Pr. Gavėnas

LIETUVIŲ KATALIKŲ ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS NARIŲ DĖMĖSIU

Šių metų lapkričio mėnesio 23 dieną, 15 val.,
Jaunimo Namuose šaukiamas
VISUOTINAS NARIŲ SUSIRINKIMAS

Programoje:

Valdybos narių pranešimai,
Revizijos Komisijos pranešimas,
Naujos valdybos ir revizijos komisijos rinkimai.

Visi nariai kviečiami susirinkime dalyvauti ir iš anksto pagalvoti ką rinksime į Valdybą, kas vadovaus Bendruomenei sekančius du metus.

Vytautas Bacevičius
Sekretorius

K. Juozas Šeškevičius
Pirmininkas

• Būki tylus, ir žmonės manys,
kad esi filosofas (Lotynų posakis).

Jurgio Jankaus „Kol esu čia“

Paskutiniaisiais metais mūsiškės leidyklos pradėjo išleisti vis daugiau Jurgio Jankaus knygų. Romanas, nauji pasakojimų tomai. Seniau taip dažnai nesusitikdavome su jo naujais kūriniais. Vadinas, baigęs darbą dėl duonos, jis pajėgia labiau atsidėti kūrybai. Štai ne kažin kaip seniai ir vėl Lietuviškos knygos klubas Čikagoje išleido stambų (376 psl.) pasakojimų rinkinį, pavadintą **Kol esu čia** (kaina 8 dol.).

Tur būt, nebėra ko kartoti senos ir visų pripažintos tiesos, kad J. Jankus turi didžiulį pasakojimo talentą. Toks jis, be abejo, yra ir šešiuose šioje knygoje išspausdintuose pasakojimuose, kurių du ypač ilgi (abu daugiau kaip po 100 puslapių).

Kaip ir apskritai J. Jankaus kūryboje, taip ir šįkart vienur pasakojama apie realius dalykus (pasakojimas „Baimės dienos“), kitur pinamos stipriai mistiškos istorijos („Kol esu čia“, „Žilalis“), o trečiur istorija paremta kriminaliniu elementu (ypač pasakojimas „Muškit būgnus“). Toksai įvairumas — skaitytojui laimėjimas: po daugiau padangių jis pavedžiojamas, su įvairesniais žmonėmis susitinka, daugiau nuotykių su knygos veikėjais išgyvena.

Skaitydamas pirmuosius du pasakojimus, ne vienas gal pasijus, kaip ir šių eilučių autorius, susidūręs su pusiau realiu, o pusiau realybei nebeapčiuopiamu pasauliu. Pasakojime „Kol esu čia“ vaizduojamos vienišos seno žmogaus Kūčios su visomis smulkmenomis. Pasakojama apie paskutinius draugus, kurių jau nebėra, ir į visą istoriją įpinami atsiminimai iš Lietuvos apie Dėdutį, kuris, pasirodo, ir miręs dar sugebėjo gera padaryti žmonėms. O „Žilalyje“ į realaus kaimo gyvenimo rėmus įjungiamas žmogus, kuris sugeba vaikščioti virš vandens ir iki panagių žinoti ne tik tai, kas ką bloga yra padaręs, bet ir kas ką galvoja.

„Baimės dienos“ yra stambi vokiečių okupacijos metų gyvenimo iškarpa su visais žiaurumais, su žydu slapstymu ir bausmėmis tiems, kurie ryžosi juos gelbėti. Pasakojama moteris, kuri anuomet buvo dar tik maža mergaitė ir padėjo slėpti nuo mirties pabėgusią ir paieškumą žydaitę Rivę. Kartu užgriebiama ir miesto jaunų žydu laikysena.

J. Jankus yra žinomas taip pat kaip specialistas pavedžioti savo kūrinuose skaitytojus po romanų ir novelių veikėjų paslaptis. Tos rūšies pasakojimas šioje knygoje yra „Verčiau būtų nesakęs“. Retkarčiais susitikdamas su savo senu pažįstamu Petru, nagingu ir sumaniu vyru, pasakotojas pavaizduoja mums, kaip tos ypatybės leido jam išskirti ir praturtėti. Tačiau, lyg tos vienos istorijos dar nebūtų gana, į tą pasakojimą anas gabusis Petras įveda Edį, kuris paliko jam saugoti lagaminėlį tikrų ar netikrų šimtadolerinių. Jos ir užkuria pasakotojo

Ketrios sesutės Bilitavičiūtės ir du broliai Kivėnai atlieka programą Rockforde. Iš kairės: Teresė, Marytė, A. Kivėnas, Nastutė, Verutė ir akordeonistas P. Kivėnas. Kvartetui vadovauja šaulė A. Latonienė.

Nuotrauka C. Genučio.

vaizduotė, bet paslaptis taip ir nepaaiškėja, ar tas pilnas lagaminėlis ir po ilgesnio laiko tebedulksta slėpynėje, ar Edis jį atsiėmė, ar Petras už tuos dolerius nusipirko laivą, į kunio krikštynas net burmistras-meras teikėsi atsilankyti.

Pats noveliškiausias dalykas su gera pabaiga bus „Skola“. Zenonas Jazbutas, gyvendamas Vokietijoje, buvo vienas tų vadinamųjų vaizbūnų. Prisikolinęs iš tautiečių, dingo. Šilinis atsitiktinai susitiko Kanadoje tą buvusį vaizbūną, kuris ir jam buvo skolingas. Be jokių pykčių, be nieko pakalbėta buvo ir apie skolą, bet šilinis, atrodo, to susitikimo proga bus laimėjęs daugiau negu penkis šimtus dolerių už anuomet paskolintas šitiek markių, nes per Zenoną jis susipažino su moterim, kurios lankyti po savaitės dar griš.

Ilgasis pasakojimas „Muškit būgnus“ yra istorija Juozo Šeštoko, atsitarnavusio profesoriaus, kuris nusipirko namus, kai ruošėsi vesti. Kai vedybų klausimas atkrito, vienas jis ten liko gyventi, apsikrovęs knygomis, rankraščiais ir paveikslais. Šįkart istorija taip pat pradeda Kūčiomis ir pamažu vis tirštėja ir painėja. Visos gatvelės namus supirkinėjo nešvarūs biznieriiai, kurie tame žemės plote rengėsi vykdyti savo planus. Liko stovėti neparduotas tik jo. Siunčiami derybų vesti biznierių agentai, grasintojai, gąsdintojai. Samdyti gąsdintojai šaudė. Rodos, lyg ir laimėjęs, bent kainą didelę už namus gavęs, vis dėto paslaptingo mis aplinkybėmis Šeštokas žūna. Tai tikras neperdidelis kriminalinis romanas, kuriame ne visos paslaptys atskleistos, kad skaitytoją labiau intriguotų. Ne, ne tokios rūšies kriminalinis romanas, ko-

kių svetimomis kalbomis išleidžiama tūkstančiai. Tai, be abejo, grožinė literatūra, kurios intriga sudaro kriminaliniai siūlai.

Ne vienas tų pasakojimų yra toks sudėtingas, kad jų neįmanoma būtų kaip nors atpasakoti. J. Jankus krauna detalę prie detalės, pina, narplioja veiksmą, viską jis žino, viskas jam sava. Kai reikia, kurią nors į pasakojimą įpintą istoriją jis sugeba išradingai pateikti didžiu monologu. Kadaisė mane buvo nustebinęs W. Faulkner, kurio romanuose gali užtikti per penketa puslapių nusitęsiančių ilgų sakinių. J. Jankus į jį panašus tuo, kad kelių puslapių monologe sugeba papasakoti kieno nors istoriją („Verčiau būčiau nesakęs“ Petras 8½ puslapių monologe iš pagrindų supažindina su Edžiu). Kaip didelį talentą pasakoti galima ir šiek tiek lyg ir piktnaudoti, pavyzdžiui galėtų eiti labai ilgas, protarpiais pertraukiamas pasakotojo ir Petro pasikalbėjimas (tame pat „Verčiau būčiau nesakęs“) apie rūkymą, cigarus ir jų rūšis, jų uždegimą, apie cigarų dūmus, jų pelenus ir t. t. Tokius dalykus gal būtų galima pavadinti persipasakojimu. O jų netrūksta šioje knygoje. Gal, norėdamas būti visiškai laisvas ir neventi visokių persipasakojimų puslapių, Jurgis Jankus savo trumpesnius už romaną kūrinius net ir vadina ne jau įprastais apysakos, apsakymo ar novelės terminais, bet pasakojimais.

(k. b.)

CURSO

AUDIOVISUAL

DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

C.P 4421-01000 S. Paulo, SP

KUN. PETRAS M. URBAITIS

KINIJOS MISIJONIERIUS PASAKOJA...

"AMERIKIEČIU, ŠNIPAS"...

1950 metų Velykos buvo nepaprastos: šv. Mišiose ir per pamokslą matėsi 15 ginkluotų vyrų. . . Tokiu būdu buvo norėta tikinčiuosius pabauginti. Bet veltui, nes šie, lyg tyčia, tą dieną net prailgino maldas ir mažiausio dėmesio į "svečius" nekreipdami vieningai ėjo prie Komunijos. Pamokslėly paraginai kad melstųsi už tėvynę. Priminiau, kad turi būti pasiruošę su Jėzumi kentėti, jeigu nori su juom prisikelti ir jo garbėj dalyvauti. . .

Raudonųjų nepasitenkinimas drąsiais misijos jaunuoliais, ypač jų primininku, kuris dirbo kaip katekistas, priėjo prie to, jog du iš jų suėmė ir keturiems mėnesiams buvo uždareję kalėjimą. Buvo sākoma, jog tai tik "nuomonės pakeitimui". . .

Uolesniesiems buvau įsteigęs "Marijos Legioną". Paskutiniu metu tokių legionininkų buvo 15. Per juos misionierius, nors ir labai suvaržytas savo veikime, dar galėjo šį tą padaryti. Jų tikslas — būti tikinčiųjų bendruomenės branduoliu. Kas savaitę daro susirinkimą, kurios metu iškeliami opiausi tikinčiųjų reikalai, bendrai nutariama kas darytina, atskiriems jų pavedamos įvairios apaštalavimo pareigos. "Marijos Legionas" — gal tinkamiausias būdas katalikybei išlaikyti tuose kraštuose, kur ji vienaip ar kitaip persekiuojama.

1950 metų vasarą 50 kareivių dalinys apsupo misionieriaus būstinę. Jų uždavinys buvo rasti joje municijos ar net kareivių. Dėl to buvo apklausinėti ir net pagony.

— Sužinojom, kad misionierius turi įsteigęs Marijos kariuomenę (taip skamba kinų kalboje "Marijos Legionas" pa-

Vargo daina - Ah Yang.

vadinimas). Kiek kareivių turi? Kur municiją laiko? .

Užklaustieji tik nusijuokė ir paaiškino, kad misionierius jokios kariuomenės nėra įsteigęs ir municijų nelaiko. Bet nepatikėjo. Įsiveržė į misiją.

Informuotas apie nesusipratimą, atidariau visas duris. Po ilgos ir smulkios kratos, dar tris dienas išlaikė apsuptą ir nenuilstamai lankydami turėjo pagaliau įsitikinti, jog nieko panašaus misijoje nebuvo įsteigta ir ginklai čia nereikalingi. Po visam dėkojau Dievui už viską, labiausiai už tai, kad jie patys nepadėjo kur nors ginklų, kad vėliau galėtų juos "surasti", kaip teko girdėti, neretai kitur pasitaikė.

Aukščiau minėtas jaunuolis po Žolinės buvo paleistas, bet po dviejų mėnesių, jam bedėstant katekizmą, ir vėl buvo suimtas. Kartu buvo konfiskuotos ir dvi katekizmo knygutės. Tikintieji jaudinosi, nes buvo visų mylimas .

(bus daugiau)

Sanpauliečiams gerai žinomo p. Vinco Kuliešiaus, Čikagiečio statybininko, laiškas, gautas 1980 m. spalio 5 dieną.

Sveiki mieli Tėvai Saleziečiai, Gana senokai spaudoje nuskambėjo mūsų misionieriaus kun. PETRO URBAIČIO 40-ties metų kunigystės jubiliejaus žinia.

Tik dabar, po 10-ties dienų gulėjimo ligoninėje, namo sugrįžęs, rašau su sveikinimais ir linkėjimais visiems šv. Kazimiero parapijos kunigams ir "Mūsų Lietuvos" redakcijai ir administracijai.

Kun. Petrui noriu palinkėti ir toliau dirbti — dabar pavaduojant Tėvą Bružiką. Tėvams Jėzuitams besikūriant Mookoje, teko ir man jiems talkininkauti. Taip pat ir čia Čikagoje tenka su Jaunimo Centru bendradarbiauti.

Dabar sveikstu namuose, mano gerosios Onutės, visiems Sanpauliečiams pažįstamos, slaugomas. Ligoninėje mane daug kas lankė, o taip pat ir vyskupas V. Brizgys.

Siunčiu auką ir užprašau šv. Mišias kurį nors šeštadienį ar sekmadienį. Per "ML" kviečiu visus bičiulius prisiminti ašą Uršulę Joteikienę, mane ir Onutę šv. Kazimiero gražioje koplyčioje, o taip pat pasimelsti už jubiliatą — kun. Urbaitį.

Po pamaldų prašau pasivaišinti. Tuo reikalu pasirūpins Angelė ar Julija Galvão. Vėliau už tą atsilyginsiu. Mūsų giminės ir draugai tenenusi-gąsta mano sveikatos pakrikimu, o tik teprašo man Dievo pagalbos, nes kaip tik turiu lietuviams gražius ir brangius namus taisyti, čia lietuvių apgyventame Marquette — Parke, Čikagoje.

Tuo tarpu dar kartą sveikinu visus mane atsimenančius Sanpauliečius. Su viltimi vėl pasimatyti.

Sudiev. Jūsų Vincas ir Onutė

Kuliešiai

Už lietuvišką knygą ir spaudą lietuviai tlek daug kovojo ir kentėjo. Dabar lietuviška knyga stovi ir dulka kloskų lentynose, laukdama, kol kas ją nupirks.

Dra. HELGA HERING

MEDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.

das 14:00 às 18:00

Fone: 265-7590

Rua Quartim Barbosa, 6 -

B. do Limão

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVISKAI

H.Mošinskienė

DAR APIE LITERATŪROS RATELIO SUSIRINKIMĄ

Labiausiai laukėme vis dėlto Suely Vazgauskaitės pasakojimų iš jos atsilankymo Lietuvoje. Mergaitė lankė bene 10 mėn. Vasario 16-tosios gimnaziją Vokietijoje. Lietuviškai kalbėti jai vis dėlto sunku, bet jinai beveik supranta ko jos užklausia, deja, atsako protugališkai. Jos pasakojimas mažai ką mums davė, bet pateisinu. Pateisinu tą tikrą lietuvaite kuklumą, tą varžymąsi kalbėti tokioj jai visiškai svetimoj aplinkoj. Čia man priminė mano pirmasis "seminaro" darbo skaitymas universitete, kai susėdę kelioliką studentų jau vyresnių kursų su prof. Vladu Dubu priešaky, turėjo įvertinti mano nagrinėjamą Prosper Merime – "Colomba" romaną. Kaito mano skruostai, plaukų garbanos lyg vis tyčia krito ant akių, o viduriai – lyg susitarę "kačiu kais kniaukė". . . Nelengvas buvo ir Suely tas "egzaminas, bet jinai, kaip mokėjo jį atlaikė. –

Dar pasikalbėjome apie "Mūsų Dešimtmečio" leidinį, kuris jau ruošiamas, jau kai kurių straipsnių padaryta korektūra, nariai prisideda finansiniai prie to leidinio išlaidų padengimo, o svarbiausia laukiame, iš dalyvavusių – skaitysių savo prisiminimų epizodus mūsų pobūviuose, straipsnių. Taigi labai prašome kap. Juozo Čiuvinsko ir Marijos Čiuvinskienės skaitytus tikrai įdomius prisiminimus, neatsisakyti mūsų leidiniui.

Taipogi labai prašome poetą Petrą Babicką, gyvenantį Rio de Janeiro, papildyti šį mūsų leidinį savo kūryba.

Mūsų leidinyje nebus užmirštas poetas Venancijus Ališas nei Rachel Portella Audenis, nei humoristė Gražina Boleckienė, kuri taip gražiai mus pralinksmino, kai lankėmės Rio de Janeiro.

Taipogi kreipiamės į visus buv. būrelio narius, kurie dėl įvairių priežasčių nebegalėjo mūsų pobūvių lankyti, kad bent atsilieptų savo prisiminimais apie dalyvavimo būrelyje išpūdžius. Tai būtų sesutės Ažuolaitės taip tyliai pasitraukusios, bet jei sunku būtų lietuviškai pasisakyti, tai bent portugališkai. Tuo atveju, bus panaudota dviejų kalbų spaudos sistema. –

RYMANTĖ STEPONAITIS TRADUTORA JURAMENTADA LITUANO

Horário Comercial: Das 19 as 21horas:
Tels.: 853-0026 R.Pedroso Alvarenga,
881-7792 505, - ap.57 Tel.:
852-0677, São Paulo

SKAITYTOJAI RAŠO...

DALYKAI, KURIŲ "ČIERKOS" NEIŠGĖRĖS NESUPRASI

I. Ne vieną kartą mūsų spaudoje Klemensas Juraitis kėlė reikalą steigti stipendijų fondą, duoti stipendijas studijuojančiam jaunimui, įrodinėjo jų reikalą kalą ir naudą. Ne kartą prisidengęs Rimo Amalviškio slapyvardžiu, tą patį reikalą kėlė užsienio spaudoje ir mus bārė, kam to fondo nesteigiam, kam stipendijų nedalinam; įrodinėjo kiek lietuvių būtų per tas stipendijas lietuviškam darbui laimėta.

Tačiau dabar pasitaikė auksinė proga. A.A. Zenono Ignatavičiaus brolis, norėdamas pagerbti mirusio brolio, Prelato atminimą, išleido knygą, ir visas jas parduodant gautas pajams paskyrė Brazilijos lietuvių jaunimui. Juk

Pasikalbėjus leidinio reikalais, priėjome prie skaidrių iš Lietuvos, iš Suely "viešagėis" Lietuvoje, o vėliau ir tu P.L. Bendruomenės skaidrių dovanotų Brazilijos lietuvių Jaunimo Sąjungai, kuriose mes matėme Lietuvą jos nuostabiame grožyje, senosios "medinės" architektūros, ne vien bažnyčių bet namų, kluonų, jaujų ir klėčių, pakėlės kryžių ir koplyčių . . . Nemuno pradžios, kur vienu žingsniu žmogus jį peršoka, iki jo žiočių, kur jis išsilieja į Kuršių marias. Tai vis Aleksandro Valavičiaus dėka, to jauno inžinieriaus, B.L. Jaunimo Sąjungos pirmininko, kuris tikrai savo jaunatvišku entuziasmu, lietuvių kalbos mokėjimu, stengėsi būti tuo tikroju Lietuvos sūnumi, tos Lietuvos, kurią matęs ir pajutęs, kas ir iš tolo, lankydamas Punsko lietuvius, jautėsi laimingas. –

Sveikiname

šv. Kazimiero parapijos kleboną

KUN. PRANĄ GAVĖNĄ

gimtadienio progą ir linkime sveikatos, sėkmės ir Dievo palaimos.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija ir Valdyba

tos pajamos ir galėtų būti bent pradžia tokiam stipendijų fondui. Tautiečiai nuperka knygą, ta proga net ir daugiau paaukoja. O gal p. Juraitis persigalvojo gal jam dabar jau atrodo, kad stipendijų fondas nebe pats svarbiausias reikalas? Gal kitu būdu tuos pinigus Brazilijos lietuviškam jaunimui nutarė panaudoti? Bet reikėtų spaudoje paskelbti. Kadangi reikalas yra viešas, tai neduodant tikslios informacijos, kyla visokių abejonių. Tiesa, buvo pasklides gandas, kad pinigai bus panaudojami Prel. Ignatavičiaus dienraščiui leisti. O dabar, skaitome Amerikos spaudoje, kad ir dienraščio išleidimą finansavo Prelato brolis.

Skaitom "Mūsų Lietuvoje", kad mūsų Literatūrinis Būrelis savo susirinkime svarstė Čikagoje veikiančio "Antrojo Kaimo" teatro pastatymus. Manychiau, kad niekas iš mūsų ne turėjo progos tų pastatymų matyti. Bet jų dėmesys lietuviškam scenos menui vistiek girtinas. Tik kaip suprasti, kad patys didieji Literatūros Būrelio šulai nedalyvavo mūsų jaunimo pastatytose "Šiaurės Pašvaistėje"? Mes nesunkiai sutiksime, kad "Antrasis Kaimas" yra pajėgesnis vienetas. Tik lietuviška patarlė sako: "Verčiau žvirblis rankoje negu jautis girioje". O gal mūsų literatai tos liaudies išminties nežino? Kitaip, kaip galėtum suprasti jų dėmesį kitiems ir nesidomėjimą savo. Teisingai lietuviai sako, kad "čierkos" neišgėręs, tokių dalykų nesuprasi.

Kun. J.Šeškevičius

PARDUODAMAS

vertingas sieninis
LIETUVOS ŽEMĖLAPIS
dydis: 80 x 60 cm
Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

LIETUVIŠKAS ŠVENTRAŠTIS Į KIEKVIENĄ ŠEIMĄ

"Lietuvos knygnešiams p a m i n é t i skelbiami ŠVENTRAŠČIO METAI."

Taip skelbia São Paule, Brazilijoje, išeinančio savaitraščio MŪSŲ LIETUVA 32 numerio priedas. Ir praneša, kad "spaudos laisvės atgavimo metams tinkamai p a m i n é t i bei Lietuvos knygnešiams p a g e r b t i" leidžiamas NAUJASIS TESTAMENTAS sąsiuviniais, ir kad jis leidžiamas P. Amerikos visuomenės" talkos forma. Numatyta 17 sąsiuvinų, nevienodo puslapių skaičiaus (nes priklauso nuo traktuojamo argumento). Tekstui panaudojamas kun. Č. Kavaliausko NAUJOJO TESTAMENTO vertimas, padarytas Lietuvoje.

Laidos komitetas, kurį koordinuoja kun. Pr. Gavėnas, stengiasi įtraukti itin jaunimą, kad ir jis įgautų "knygnešystės" bei lietuviškos "talkos" dvasios.

Jau išleistas pirmasis toks sąsiuvinis (32 puslapiai, neįskaitant viršelio), užvardintas "Apaštalo Pauliaus laiškas". Apima 1-mąjį ir 2-trąjį laišką tesalonikiškiams, kas sudarė pirmuosius krikščioniškosios literatūros puslapius.

Įdomu pastebėti, kad šio pirmojo sąsiuvinio mecenatai yra kaip tik jauniausieji lietuviukai – "São Paulo lietuvių skautų-skaučių Palangos vietininkija", įsipareigojusi šią taip sugraibstyti apie 160 dol. šiai laidai "finansuoti". Bus, tikimasi, paskata, – gal ir daugiau išgalintiems.

Šis pirmasis sąsiuvinis, leidžiamas jaunimo ir skiriamas daugiau jaunimo pirmam susitikimui su Šventraščiu, išėina dvikalbis: greta lietuviško, stovi ir portugališkas tekstas. Taip pat netrūksta iliustracijų ir religinių bei tautinių simbolių, su kurių prasme taip pat skatinama giliau susipažinti.

Viršelyje puošia spalvotas atvaizdas – "Apaštala Paulius rašo laišką". Ketvirtam viršelio puslapyje – Parapijos leidiniai ir susimąstęs "Šv. Kazimieras" prieš savo "asmeninę lietuvių parapiją".

Numatyta išleisti po panašų sąsiuvinį kas antras mėnuo.

METINĖS MIŠIOS

už ELŽBIETĄ ir JUOZĄ
BURBĄ

bus atlaikytos š.m. trečią sek-
madienį (spalio 19 d.) 8:15 val.
N.S. de LOURDES bažnyčioje
(Água Rasa)

Antanas ir Elena
Augustaičiai

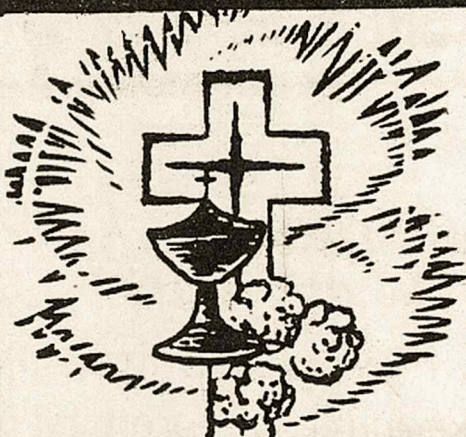
DĖMESIO! DĖMESIO!

Lapkričio 9 d. organizuojame

IŠVYKĄ Į LITUANIKA

Kviečiame visus ir visas organizacijas paskirti tą dieną tam parengimui. Pelnas skiriamas jaunimo išlaidoms Pietų Amerikos Kongrese. Smulkesnės informacijos bus paskelbtos vėliau.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ B-NĖS VALDYBA

MIŠIOS

už A+ A URŠULĘ JOTEIKIENĘ, 3 mirties metu proga ir už švogerio VINCO KULIEŠIAUS sveikatą bus atlaikytos sekmadienį, spalio 19 dieną, 17:00 valandą Šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.

Artimi ir pažįstami kviečiami dalyvauti.

Julia Joteikaitė Galvão

JONAS IR ANELĖ ŠEPETAUSKAI, džiaugiasi susilaukę pirmojo anūko. Marijai Aparecidai ir Eduardui Šepetauskams rugsėjo 30 dieną gimė sūnus, kuriam davė Makarijaus vardą.

Sveikiname naujagimio tėvus ir džiaugiamės su seneliais Jonu ir Anele.

90 – GIMTADIENIS

VERONIKA BALIENĖ iš Skapiškių (Rokiškio aps.) dabar gyvenanti Jaçanoj, spalio 2 dieną atšventė 90-tą gimtadienį. Sukaktuvinė atvyko Brazilijon 1927 m. ir ilgesnį laiką gyveno Barbosoje ir Bela Vista. Veronika dar gerai laikosi dukters Bronės priežiūroj.

PADĖKA

Nuoširdžiai dėkoju visoms–visiems, mane sveikinusiems bei prisiminusiems mano gimtadienio proga. Negaliu atsiųgti kitaip, kaip tik didesniu pasišventinimu ir kunigiška malda.

Kun. Pranas Gavėnas, SDB

Jau šiltai, pozityviai atsiliepė Urugvajus, siūlydamas paruošti ir lietuviškai–ispaniškai laidą, ypač jaunimui. Priklausys nuo teigiamų pasisakymų iš Argentinos, Kolombijos ir Venezuelos lietuvių.

Iš kitų laukiama finansinės paramos, nes, kaip matosi, šie lietuviškos spaudos "mecenatai" dar jauni.

pg

iš Rio...

E. Petraitis

Po atsišaukimo į Rio lietuvių koloniją bent vieną kartą į mėnesį atvykti į lietuviams skirtą koplyčią Mišų, susirinko tenai, vietoje septynių asmenų, daugiau negu DVIDEŠIMT. Bet tai dar per mažai. Tikimės, kad šio mėnesio 19 d. 10 val. susirinks dar daugiau.

Kunigas Mečislovas Valiukevičius sušaukė parapijiečių susirinkimą pas p. Uršulę Gaulienę ir paskelbė, kad lietuvių ASMENINĖ parapija, kuriai leidimą davė a a kardinolas Jaime Camara, juridiniai nebeegzistuoja, mirus a a prelatui Zenonui Ignatavičiui. Todėl turėjęs sunkumų gauti tos formališkai neegzistuojančios parapijos nariams pakvietimus į Šv. Tėvo Mišias Maracanã stadijone. Todėl buvo pasirašytas prašymas leisti kunigui Mečislovui aptarnauti šią parapiją, kurią jis ligi šiolei aptarnaudavo "ex caritate", oficialiai, jam nenustojant Barreto parapijos klebono padėties. Tikimas, kad prašymas bus patenkintas.

Iš Bahios sostinės Salvador, atėjo malonios žinios: Du laikraščiai "Tribuna da Bahia" ir "Correio da Bahia" patalpino žinutes apie Janes Žaidytės – Farias gražų pasirodymą kaipo pianistė Salvadora Katalikiško Universiteto Muzikos Institute. Aprašė jos išėjus muzikos mokslus ir patalpino jos fotografiją.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

MŪSŲ ŽINIOS

KALĖDOJIMAS

Sekmadienį, spalio 12 d., šv. Kazimiero parapijos koplyčioj buvo iškilmingai palaiminti kalėdaičiai (paplotėliai), kurie bus dalinami tikintiesiems tautiečiams. Ir tuo prasidės oficialus kalėdojimas.

Bažnyčia, šventindama kalėdaičius, meldžiasi:

Šventasis Viešpatie, visagalis Tėve, amžinasis Dieve, palaimink savo ranka šią duoną. Visiems, kurie ją maldingai valgys Tavo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, gimimui prisiminti, suteik dvasios ir kūno sveikatą bei saugok juos nuo ligų ir nuo sielos priešų pinklių per tą patį mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, gyvąją Duoną, kuris, iš dangaus nužengęs, teikia pasauliui gyvybę bei išganymą ir danguje su tavimi ir Šventąja Dvasia gyvena bei viešpatauja per amžius.

SUSIRINKIMAS SPAUDOS REIKALAIŠ

Praėjusį penktadienį V. Zelinos klebonijoje įvyko susirinkimas, skirtas aptarti jau artimai SPAUDOS ŠVENTEI, taip vadinamam SPAUDOS BALIUI. Su parapijos klebonu bei "MŪSŲ LIETUVOS" vyr. redaktorium ir administratorium, dalyvavo gražus būrelis veikėjų, besirūpinančių mūsų kolonijos vientelio laikraščio išsilaikymu. Numatyti skanūs pietūs (nes geros ir prityrusios šeiminkės), loterija ar "bingo" bei kitokia įvairi programa. Gi prieš piet, 11 valandą – Šv. Mišios visų spaudos darbuotojų intencija.

SPALIO MĖN. 19 DIENA – SEKMADIENIS – 13 VALANDA

Lietuvių Sąjunga Brazilijoje Aliança

R U O Š I A P I E T U S

Kviečiami yra dalyvauti Sąjungiečiai su savo artimaisiais ir bičiuliais.
Užsirašyti tel. : 93-5470: 274-5116; 92-3309

Rua Lituânia, 67 - Moóca - S-gos Namai

KANDIDATAI I VISUOMENININKUS

Jau yra keli kandidatai "Brazilijos lietuvių visuomenininko" premijai gauti. Laukiama dar daugiau, kad komisijai būtų didesnis pasirinkimas.

Taigi, nieko nelaukdamas, dar šiandien siūlyk savo kandidatą, rašydamas:
Jury Komisija, Rua Inacio 671,
03142 V. Zelina.

Jury Komisija susirinks spalio 26 d. kandidatui išrinkti.

IEŠKOMA FANTŲ SPAUDOS BALIUI

Norint surinkti daugiau pajamų MŪSŲ LIETUVAI paremti, Spaudos Baliuj numatyta loterija ar "bingo". Jei kas turėtų, ir norėtų prie jau kelių turimų dalykelių ir savo patrauklesnį fantą pridėti, šventės rengėjai jau iš anksto dėkoja. O lošėjams linki šypsniškos laimės.

STASĖ LUKOŠEVIČIENĖ grįžo iš ilgos kelionės rugsėjo 29 d. Keliauninkė dalyvavo VI-je Tautinių Šokių Šventėje Čikagoje ir "Nemuno" pasirodyme Floridoje. Ponia Stašė Lukoševičienė lankėsi taip pat Kanadoje ir Europoje.

KELIAUJA
JONAS LUKOŠEVIČIUS darbo reikalais po JAV-bes, Kanadą ir Europą. Turimom žiniom Anglijoj ir Vokietijoj žiūrės kokios yra galimybės Nemuno gastrolės į tuos kraštus. Namie bus tik lapkričio mėnesį.

PAMINĖJO
KAZIMIERĄ PALIVANĄ
"Mūsų Lietuvos" skaitytoją ir skelbimo davėją DIÁRIO DO GRANDE ABC dienraštis š.m. 8 dienos laidoje. Kazimieras Palivanas ir jo brolis turi S. Caetano dvi automobiliams priedų krautuves, nuo kurių atidarymo dabar sueina 12 metų.

Linkime sėkmės Kazimierui ir jo broliui jų užsimojimuose.

metinis „MŪSŲ LIETUVOS“

SPAUDOS BALIUS

R U O Š I A M A S

Spalio (Outubro) 26 diena

12:30 VALANDA

VILA ZELINOJ – JAUNIMO NAMUOSE

VISI DALYVAUKIME IR SAVO SPAUDĄ PAREMKIME